

[Indenrigs- og boligministeren.]

for Færøerne om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab.

Loven, der blev stadfæstet den 21. november 1939 og senere er ændret ved lov af 10. maj 1950, foreskriver som et led i tuberkulosebekæmpelsen på Færøerne, at alle personer, der beskæftiges eller beføres ombord i færøske fiskerfartøjer, skal gennemgå en årlig tuberkuloseundersøgelse på Færøernes tuberkulosestation; det samme gælder personer, der er ombord i færøske hvalfangerbåde eller er beskæftiget på færøske hvalfangerstationer. Ordningen er indført som en forsøgsmæssig foranstaltning og skal ifølge bestemmelse i lovens § 4 underkastes revision i indeværende samling.

Det foreligger oplyst, at loven i den forløbne tid har virket efter sin hensigt. De påbudte tuberkuloseundersøgelser og kontrollen hermed har medført en væsentlig nedgang i antallet af tuberkulosetilfælde på Færøerne, men det færøske hjemmestyre finder det dog uforsvarligt endnu at opheve ordningen. Hjemmestyret har derfor indstillet, at loven forlænges uændret til 1958—59.

Da jeg — i overensstemmelse med erklæringer fra statsministeriet, fiskeriministeriet, sundhedsstyrelsen og rigsombudsmanden — kan slutte mig til hjemmestyrets indstilling, foreslås loven forlænget, således at den vil være at forelægge til revision i folketingsåret 1958—59.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at indstille lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov for Færøerne om vaccination mod difteri og stivkrampe*.

Vaccination mod difteri er jo nu et meget betydningsfuldt led i kampen mod denne sygdom. For at gøre adgangen til vaccinationer så let som muligt har det altid været således, at difterivaccine udleveres vederlagsfrit fra statens seruminstitut. Med hensyn til børn under 18 år blev det yderligere ved lov nr. 208 af 19. april 1943 bestemt, at det offentlige skulle betale ikke alene vaccinen, men også vaccinationen; udgifterne til vaccinationerne skulle afholdes

halvt af staten og halvt af vedkommende kommune.

Efterhånden blev man klar over, at det var hensigtsmæssigt at vaccinere med en blandingsvaccine mod difteri og stivkrampe i stedet for med ren difterivaccine. Vaccinationerne i henhold til loven af 1943 er derfor siden 1950 i praksis blevet foretaget med denne blandingsvaccine, medmindre der fremsættes ønske om vaccination alene med difterivaccine.

Loven af 1943 fremtræder som et tillæg til epidemiloven af 1915, og da denne lov ikke gælder for Færøerne, gælder loven af 1943 heller ikke på Færøerne.

Efter indstilling fra landslægen på Færøerne har Færøernes lagting imidlertid nu vedtaget et lovforslag, hvorefter ordningen efter loven af 1943 også gennemføres på Færøerne. Forslaget anbefales af Færøernes landsstyre, rigsombudsmanden og sundhedsstyrelsen, og jeg anser det også for vigtigt, at denne betydningsfulde ordning gennemføres på Færøerne. Det forslag, der hermed forelægges for det høje ting, svarer med nogle få rent redaktionelle ændringer til lagtingets forslag. Forslaget bygger på loven af 1943, men omfatter på grund af den stedfundne udvikling både vaccination mod difteri alene og vaccination med blandingsvaccine mod difteri og stivkrampe.

Statskassens udgifter til vaccinationsordningens gennemførelse på Færøerne kan anslås til ca. 3 500 kr. årlig. De første 2 år efter lovens ikrafttræden, hvor der vil blive foretaget vaccination af hovedparten af børnene på Færøerne, vil statens udgifter dog blive noget større, antagelig henholdsvis ca. 15 000 kr. og ca. 10 000 kr.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Edel Savnte): Efter at medlem af folketinget for østre storkreds, statsminister Hans Hedtoft er afgået ved døden, og efter at distriktsleder Orla Pedersen har afgivet

[Edel Saunte.]

erklæring om, at han er villig til at indtræde i tinget, har udvalget behandlet sagen og gennemgået stedfortræderlisten og alle øvrige dokumenter.

Som det vil være bekendt, er stedfortræderlisten for østre storkreds udtømt. Man må derfor gå over til den storkreds indenfor området, der har de fleste urepræsenterede stemmer. Det er søndre storkreds, og i denne storkreds er distriktsleder Orla Pedersen første stedfortræder.

Udvalget til valgs prøvelse indstiller enstemmigt, at distriktsleder Orla Pedersens valg som medlem af tinget godkendes.

Udvalgets indstilling om godkendelse af distriktsleder Orla Pedersen som medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremstilling af lovforslag.

Formanden: Jeg giver ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om sikring af retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

Som tinget vil erindre, blev der her i tinget den 14. januar i år fremsat forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagen konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

I konventionens artikel 1 slås det fast, at arbejderne på fyldestgørende måde skal beskyttes mod foranstaltninger, der går ud på at modarbejde fagforeninger, og det bestemmes derefter nærmere, overfor hvilke forfølgelser en sådan beskyttelse skal ydes. Det nævnes udtrykkeligt, at beskyttelse skal ydes mod foranstaltninger, der tager sigte på at gøre beskæftigelsen afhængig af, at en arbejder ikke indmelder sig i en fag-

forening, eller at han ophører med at være medlem af en sådan. Det hedder endvidere, at beskyttelse skal ydes mod foranstaltninger, der går ud på at afskedige eller på anden måde skade en arbejder på grund af hans medlemskab af fagforening eller som følge af deltagelse i fagforeningsvirksomhed.

Der ligger i konventionens indhold en erkendelse af, at arbejderne — og det vil også sige funktionæren og tjenestemanden — er den svage part på arbejdsmarkedet. Den er samtidig udtryk for, at arbejderne, hvis han ikke på fyldestgørende måde sikres retten til at organisere sig og optræde kollektivt, vil stå værgeløs overfor firmaerne og arbejdsgiverne.

Fra samtlige partier her i salen blev der givet tilslutning til ratifikationen af konventionen om disse elementære rettigheder, som arbejderne siden kapitalismens gennembrud har kæmpet for at få anerkendt. Hvor rigtig denne erkendelse af forholdene end er, og hvor prisværdigt det end er, at nødvendigheden af, at arbejdernes ret til at organisere sig knæses, er det dog ikke nok. Dermed er arbejderne nemlig ikke sikret mod forfølgelse, når de samlet eller enkeltvis deltager i fagforeningsvirksomhed. Erfaringerne viser, at den beskyttelse, danske arbejdere har sikret sig gennem organisatoriske sammenslutninger, eller den, som er foreskrevet i funktionærloven, aldeles ikke er tilstrækkelig.

Tilsidesættelser af funktionærlovens bestemmelser om retten til at organisere sig og til at føre kollektive forhandlinger er velkendt. Jeg omtalte ved første behandling af forslag til beslutning af folketinget angående konventionen, tidenden sp. 1825, at et stort varehus tvinger personalet til ikke at omtale deres løn til nogen af deres medarbejdere i firmaet. Andre firmaer gør sig skyldig i lignende tilsidesættelser og forlanger, at deres personale ikke må være organiseret. Arbejdsgiveres afskedigelse af tillidsmænd, der på arbejdspladsen har talt deres kammeraters sag, er velkendt af offentligheden, og dog har denne ikke kendskab til det fulde omfang af de forsøg, der gøres af arbejdsgiverne på at få tillidsmænd bort fra arbejdspladserne, idet mange ansøgninger afværtes gennem arbejdernes solidariske optræden med den truede tillidsmand.

Mindre bekendt af offentligheden er deri-